

שטיפת מוח בעפרה

8

קורה מה

הכותל בידנו

6

ברשת

דובי דינו

4

מחור המייסדים

הרב ד"ר יהודה גיוון
מנהל פדגוגי, ישיבת בני"ע אורות יהודה, אפרת

בסטרי השגחת מלכות שמים ב"ה. וזה השנוי התחיל במדבר בשנת הארבעים, כמו שביארנו בפרשת חקת.

בפירושו לתחילת פרק כ', הנצי"ב מדגיש שוב את חשיבות המעבר. "בחדש הראשון... ויותר מזה יבואר לפנינו דמאז החלה הנהגה אחרת בישראל, לא כמו שהיה עד כה. משום הכי פירש הכתוב דמהחודש הראשון הגיע זה."

כשמעיינים בפרשה אפשר להבחין במעבר עצמו. חלק מהשותפים בהנהגה הניסית, אהרון ומרים, נפטרים מהעולם. בהמשך הפרשה, מול אתגרי מלחמה עם ישראל לוקח יחזמה. העם, ולא משה, פונה לקב"ה לעזרה,

הנצי"ב מוולוז'ין, בפירושו "העמק דבר", מוצא נושא מוביל בכל ספר בתורה. את הנושא המרכזי של ספר במדבר הוא מגדיר כמעבר מהנהגה ניסית במדבר להנהגה טבעית לקראת הכניסה לארץ ישראל. בהקדמתו לחומש, הוא מצייין שנקודת המעבר נמצאת בפרשת חוקת.

"... משום דעיקר זה הספר הוא המחליף ומשנה הליכות עם ה' בחיי העולם מאז שהגיעו לא"י מן הדרך שהלכו במדבר, שבמדבר היו מתנהגים במידת תפארת שהלך לימין משה שהוא לגמרי למעלה מהליכות הטבע. ובא"י הלכו בדרך הטבע

על הפרשה - חוקת

לקחת אחריות על חיינו - עצה מהנצי"ב מוולוז'ין

"בשעה שברא הקב"ה את אדם הראשון, נטלו והחזירו על כל אילני גן עדן, ואמר לו: ראה מעשי כמה נאים ומשובחים הם, וכל מה שבראתי בשבילך בראתי. תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי, שאם תקלקל אין מי שיתקן אחרך". השמירה על הסביבה היא חלק חשוב בהתפתחות של האזור למען מדינת ישראל. דו"ח חדש שמפורסם כאן לראשונה, מציג את הזיהום החמור בנחלי יהודה ושומרון. השבוע בישעמדה - על סביבה חוצת גבולות ונתונים חדשים שצריכים לזעזע את כולנו.

המשך בעמוד הבא >

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
20:27	19:23	20:30	19:08
20:32	19:27	20:33	19:29
20:31	19:18	20:35	19:22

< המשך בעמוד 7

1,550,000 שח

מיקום מעולה | נוף מדהים | אכלוס מיידי

TA נכסים צורי 0523833889

למכירה

בטלמון בית חד משפחתי ענק
6 חדרים | מגרש חצי דונם

הרגישות ההידרולוגית הגבוהה כשטח ההזנה העיקרי של אקוויפר ההר.

הנתונים המופיעים בדו"ח מזעזעים ומציגים את 'טרור השפכים'.

כמות השפכים המיוצרים ביהודה ושומרון - 90 מליון מטר קוב בשנה, מהם 69 (77%) מלמ"ק שפכים הבאים מישובים ותעשייה של הרשות הפלסטינית, ו-21 מלמ"ק (23%) שפכים מישובים ותעשייה ישראלים.

מתוך כלל השפכים של הרשות הפלסטינית רק 9 (13%) מלמ"ק מטופל, שאר 60 (87%) מלמ"ק לא מטופל ומזהם את האזור הרגיש בהר. בהתיישבות הישראלית המצב טוב מאוד, גם אם נדרש טיפול נוסף. 19 (90%) מלמ"ק מטופל, ורק 2 מלמ"ק (10%) אינו מטופל כיאות.

הסוקרים של רשות המים ורשות הטבע והגנים בדקו ארבע נחלים מרכזיים בתדירות חודשית במשך השנים 2014-2016: נחל חברון, קדרון,

מישור החוף ובקעת הירדן, והן מהימצאותו באזור הידרולוגי רגיש ממנו ניזון מאגר המים הטבעיים התת קרקעי הגדול של מדינת ישראל - אקוויפר ההר.

דו"ח חדש של רשות המים, השירות ההידרולוגי ורשות הטבע והגנים, שיצא בחודש האחרון, בדק את הערכת עומסי הזיהום משפכים המגיעים מנחלי יהודה ושומרון לשנת 2016. התוצאות החמורות שמתפרסמות כאן לראשונה, מציגות מחדל חמור הולך ומתמשך.

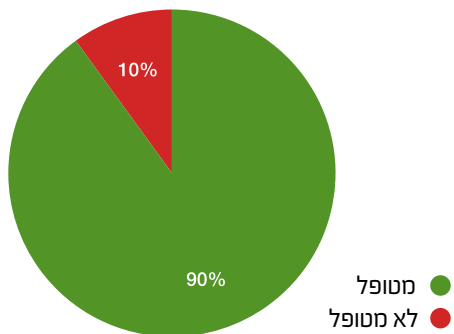
מערך האיסוף והטיפול בשפכים ביהודה ושומרון נמצא בפיגור רב ביחס למצב בישראל. מרבית הכפרים והערים ברשות הפלסטינית מסלקים את השפכים לסביבה ללא טיפול בסיסי, תוך פגיעה משמעותית בשטחים הפתוחים בכלל ובאקולוגיה הנחלית בפרט. שפכים גולמיים זורמים לסביבה בהזרמה לנחלים או בבורות ספיגה, עם השלכות חמורות לסביבה בשל

אנו עדים בשנים האחרונות להגברת המודעות לחשיבות השמירה על הסביבה בה אנו חיים, ולשיקום נזקים שכבר נעשו. מעבר להלכה ולצווי המופיע במדרש "תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי, שאם תקלקל אין מי שיתקן אחריך", אנו רואים בכך שמירה על המין האנושי ודאגה לאיכות חיים טובה, בהווה ובעתיד. גם מדינת ישראל מתמודדת עם בעיות בתחום השמירה על הסביבה ומנסה למצוא פתרונות לבעיות אלו. ההתפתחות הטכנולוגית הגבירה את המודעות ותרמה להעלאת איכות החיים, ומאידך הגבירה את הפגיעה בסביבה בדילדול משאבי הטבע, הפרת האיזונים האקולוגיים וזיהומים סביבתיים הולכים ומתגברים, בהם שפכים ביתיים ותעשייתיים.

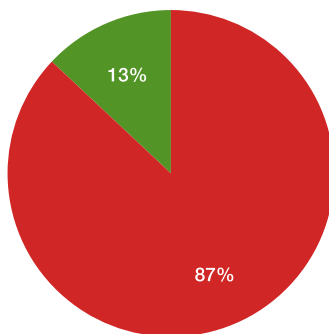
במדינת ישראל נמצא אזור יהודה ושומרון במקום רגיש מאוד לזיהומים סביבתיים, בשל הגובה הרב שלו וזרימת הנחלים ממנו לעבר

הטיפול בשפכי יהודה ושומרון של ישראלים ותושבי הרש"פ

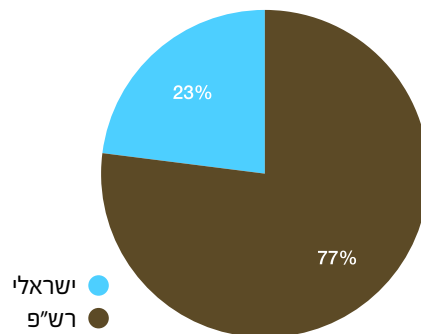
אחוזי הטיפול בשפכים של ההתיישבות הישראלית

אחוזי הטיפול בשפכים ברש"פ

סך השפכים ביהודה ושומרון

שפכים מזהמים את ואדי קלט

תרצה, נחל שכם, נחל אלכסנדר ועוד, הפוגעת בכל תושבי האזור יחד עם תושבי מישור החוף ואגן ים המלח- ללא קשר לדעות מדיניות, פוליטיות ומקום מגורים.

יש השפעה מכרעת גם להיעדר תוכנית סביבתית מרחבית וסטנדרטים לתכנון וביצוע כמו בשאר חלקי הארץ, וגם לחוסר במעורבות ציבורית בנושאים ירוקים.

ממשלת ישראל והמנהל האזרחי חייבים להכריז על מערכה כוללת לטיפול בשפכים, בפעילות מהירה וחד-צדדית, להגדיר את איום הביוב כאיום חוצה גבולות, לטפל בו כך ולגבות מחיר אישי מהאחראים לזיהומים.

לא הוקם שום מט"ש, והחל משנת 2013 במימון ארגונים ומדינות שונות מוקמים באיטיות שמונה מט"שים, אחדים מהם מאושרים כבר מעל עשר שנים.

הדו"ח החדש שיצא משקף בצורה מרוכזת את מה שאנחנו יודעים זמן רב. הנחלים הגדולים והמרכזיים ביהודה ושומרון מזמן הפכו למובילי ביוב ולא למנקזי נגר עילי. אנו רק יכולים לתאר את הזעקה שהייתה יוצאת לו נחל ערוגות, נחל עמוד, נחל כזיב או נחל ציפורי יובילו כמויות אדירות של ביוב ויפגעו בסביבה, ואת הדרישה למצות את הדין עם האחראים. רק ביהודה ושומרון מתאפשרת הפקרות סביבתית כזאת שנחלים מרכזיים כמו נחל פרת, נחל קדרון, נחל

מודיעים ושכם. אלו נחלי אכזב אליהם מסולקים שפכים גולמיים הזורמים על פני השטח, מחלחלים לאקוויפר וזורמים לשטחי מישור החוף והנגב. בכל הנחלים התגלו ערכים גבוהים ביותר של זיהום בעיקר משפכים המגיעים מהרשות הפלסטינית.

ככנס שנערך באוניברסיטת תל אביב בחודש ינואר האחרון בנושא סביבה חוצת גבולות הוצגו נתונים חמורים נוספים על הטיפול הכושל בהקמת מתקני טיפול שפכים (מט"ש) במימון ארגונים בין לאומיים עבור הערים והכפרים הערביים באזור. עד שנת 1995 היה רק מט"ש אחד ב'אל בירה' שטיפל בשפכים הערביים, לאחר הסכמי אוסלו, בין השנים 1995-2012,

לרגל שנת ה-50 לשחרור יהודה ושומרון, תנועת ההתיישבות 'אמנה' מציבה את היעד הבא: **מיליון מתיישבים ביו"ש! הצטרפו אלינו!**

בית צמוד קרקע חד משפחתי

כרמי שילה

- 30 זוגות צעירים כבר רכשו
- בית חד משפחתי על כחצי דונם
- צמודי קרקע חד משפחתיים אחרונים ביהודה ושומרון
- 10 דקות מהקניון החדש באריאל
- ישוב דתי לאומי בצמיחה**

החל מ- **1,071,000 ₪** צמוד מדד 4.17

הראל: 052-5665993 | ת"א 240-260-800 | www.amana.co.il

יום העלייה לקרקע בפסגות (היום עומדת במקום שכונה של בתים דו-משפחתיים).

חילי
בארכיוב

תקופה מסוימת, עברה המועצה לאשקובית שעמדה בכניסה ליישוב סמוך למכולת, שם 'החזיקה מעמד' כשנה, שכן בדיוק אז מצא פינחס בבית אל מבנה, שהיה בנוי למחצה. השלמנו את הבנייה - והרי - משרדי מועצה לתפארת: מבנה אמתי, ארבעה או חמישה חדרים בו. כל החדרים חוץ מחדר אחד - שימשו משרדים. החדר האחד הפך ל...מרפאת שיניים. המועצה החליטה שטיפולי שיניים הם שירות חשוב לתושבים. הקימו אפוא מרפאה בתוך מבנה משרדי המועצה, מצאו מרפאת שיניים שנסגרה ורכשו את כל ציודה והביאוהו 'קומפלט' למועצה. גם רופא מצאו. ד"ר חיים הילר שמו. הילדים שנזקקו לשירותיו ופחדו מטיפולי שיניים, כינוהו בשם 'החיבה': חיים קילר.

עוברים דירה לג'בל טוויל

עודנו מתחילים להתרגל לתנאים החדשים המרווחים, נהנים מכל פרט קטן, ושום דבר איננו מובן מאליו, בא אלינו פינחס והודיע: "עוברים לג'בל טוויל" (ההר הגבוה. היום הישוב פסגות). ההגנה הטובה ביותר היא ההתקפה, וכיוון שחשנו צורך להגן על המבנה שבנינו, הזדעקנו: "מה זה? השתגעתי?! רק הרגע גמרנו לבנות פה את הבניין. מה פתאום לעבור לפסגה סחופת הרוחות הזאת?". פינחס לא נבהל: "תשמעו, יש שם אנטנה גדולה שמשרתת את כוחות הביטחון, יש שם תשתיות של מים וכבישים" ניסה להרגיע, וכדי להמחיש לנו את חשיבות הנקודה, יצאנו לביקור בשטח. אריק שרון, שר הביטחון דאז שהצטרף לסיוע, הסביר: "מדובר בנקודה בעלת חשיבות אסטרטגית מן המעלה הראשונה, והקמת יישוב יהודי עליה היא הדרך היחידה לבלום את התפתחותה של רמאללה לכיוון מזרח". דברים שלא ראינו מהמשרד - ראינו משם. הבנו. התגייסנו. שלושה קרואנים הועלו לפסגה והועמדו בצורת ח"ת. זו הייתה ראשיתו של היישוב פסגות.

הפכתי לקניין. את המסע' התחלתי במחלקת כלי הבית, שם קניתי כלי בישול וכלי אוכל; ממנה עברתי למחלקת הטקסטיל לקנות סדיניות, מגבות וכד'. אז הגיע זמננו של הרהיטים. נסעתי לבני ברק, למפעל הרהיטים "עונג", והזמנתי אצלם מיטות תינוק, לולים, שולחנות וכיסאות קטנטנים. בעוד רגע מתחילה שנת הלימודים, והיכן יזחלו התלמידים? הרצפה קרה... קנינו גליל ענק של 'לינוליאום', הצטיידנו בסכין יפנית ובסרט מדידה, ובאישון ליל ישבנו במועצה, מדדנו וחתכנו. מדדנו וחתכנו. מה לא עושים כדי שיהיו 'שטיחים' למעונות החדשים?

הפרדת רשויות

כשפינחס בא אליי בהכרזה ש"מקימים מועצה", למעשה לא דובר על 'הקהל' יש מאין. את הפעולה שנדרשנו אליה מתאים יותר לכנות 'הפרדה' מגוף האם או 'ניתוק'. המועצה הייתה קיימת, אלא שלא היינו עצמאים. הייתה מועצה אזורית אחת שיתחת קורת הגג' שלה חסו היישובים שנבנו בגוש עציון ובמטה בנימין, ושמה: "מועצה יישובי יהודה ובנימין", וכעת, בשנת 79' הוחלט על 'הפרדת רשויות'. היינו על חלוקת המועצה לשתיים. הלכנו אפוא להר גילה, ל'משרד' המועצה המשותפת, שלא היה אלא אשקובית, כדי לקבל את חלקנו. ה'טקס' שהתקיים שם דמה לא מעט ל'טקס' ממערכון הגירושין המוכר של "הגשש החיזור": היו שם מעט רהיטים. מאן דהוא ניהל את ה'טקס'. הוא פנה לאחד ואמר לו: "אתה, קח את הכיסא", ואז פנה לאחר ואמר לו: "אתה, קח את השולחן" וכך הלאה. סיימנו את חלוקת הריהוט ועברנו לצי כלי הרכב. בבעלות המועצה היו אוטובוס אחד ושני מיניבוסים. כיוון שיישובי גוש עציון, היו מרוכזים למדי, קיבלה המועצה שלהם את האוטובוס, ואילו מטה בנימין, שיישוביה פזורים על פני מרחב גדול, קיבלה את שני המיניבוסים.

מציודים בשללנו עמינו דרכנו אל המועצה החדשה שלנו שקמה בבית אל. קיבלנו קרואן, והוא הפך למשרד המועצה האזורית. כעבור

// מראיינות: מיכל כהנא ואחינעם ראבילו

כאילו שזה העסק הפרטי

ההתחלה הייתה... קייטנה

בעודי חייל במסגרת ה'הסדר', החליטו ההורים שלי להפוך למתנחלים בעפרה. לא הייתי שותף להחלטה, והאמת היא שגם לא ממש עברתי לגור כאן. בתהליך הקליטה הובהר להוריי ש"אין פה דירות למשפחות שיש להן חמישה ילדים". ובכל זאת, אין דבר העומד בפני הרצון. בחיפוש אחר פתרונות יצירתיים, הועלתה ההצעה שאחי ואני לא נתגורר עם המשפחה. לנו ימצא דור חלופי. לפעמים נאלצנו גם לנדוד מפתרון אחד למשנהו: תקופה מסוימת התגוררנו ב'רווקייה', ובתקופה אחרת - בדירה של משפחת פרומקין שנסעה לשהות ממושכת מעבר לים. באותה עת, כששבתנו מהישיבה או מהצבא, גיליתי שלבוא הביתה' עשוי להיות עניין גמיש למדי.

כמה זמן נדרש להקמת מועצה?

הגעתי לעפרה ונסעתי לבית שההורים גרו בו. עצרתי והחניתי את מכוניתי. מכונית נוספת הגיעה ונעמדה לידי. דלתה נפתחה וממנה יצא השכן פינחס ולרשטיין, ובלי הקדמות מיותרות ניגש לתכליס': "תשמע, מקימים מועצה". ההכרזה הזאת לא ממש עניינה אותי. "עזוב אותי", עניתי לו, "אני לא בכיוון. אני הולך לרמת מגשימים". חשבתי שניח לי. אבל פינחס, התברר, אינו מוותר בקלות: "בוא, תעזור לי", אמר, והוסיף שאין לו כוונת למשימה לטווח הארוך, "חודש ואנחנו מקימים את המועצה". פואד (בנימין בן אליעזר, אלוף פיקוד מרכז באותן שנים) חתם על צו הקמה, חייבים לפעול מיד. בוא, תעזור לי חודש". כשהתרשם שאני מתחיל להתעניין, פירט: "רק תתחיל לארגן את העניינים. כל המועצה הזאת 'כולה' שמונה יישובים. זה לא משהו ענק. רק להתחיל את זה...". שלושים יום הפכו ל...שלושים שנה.

מתחילים

עברנו מהלכה למעשה. "דבר ראשון", אמר פינחס, "צריך להקים מעונות". הצעד הראשון הזה היה מוזר למדי. בדרך כלל מועצות אינן מקימות מעונות יום ואינן מפעילות אותם. יש גופים אחרים שעושים את זה: "יוצ"ו", "נעמת", "אמונה". כל מיני ארגוני נשים שפועלים למען הנשים העובדות. מה לנו ולזה? ועוד כצעד ראשון? התברר שהגופים הללו לא רצו להיכנס ליישובים. פינחס גייס את נעמה גרנית ומינה אותה למנהלת מחלקת המעונות. לוח השנה הראה "אוגוסט", ובספטמבר - צריכה להיפתח שנת הלימודים. פצחתי במסע קניות: ב"משביר המרכזי" בעטרות נרשמה פקודת אשראי על שם המועצה. סכום התקרה שהוקצב לה: 100,000 לירות! בפקודה צוינו שמי ומספר תעודת הזהות שלי, וצוין גם תוקף הפקודה: עד 30.9. בפחות מחודשיים יכולתי 'לבזבז' 100,000 לירות. שיעון.

שקל לנסיעה, ואילו ההחזר עבור נסיעתו של האוטובוס השכור מגיע לסכום המלא: 400 ₪. פי עשרה! ההוצאות עבור האוטובוס השכור מסתכמות ב-0.000 ולעומת זאת, ההוצאות בעבור האוטובוס 'שלנו' הולכות ותפוחות, ומה גם ששעות רבות הוא מושבת ואינו נהנים ממנו כלל. חשבון פשוט הוביל למסקנה חד-משמעית: העסק אינו משתלם. והפתרון המוצע: בואו ונקים חברה!

בואו חשבון

מתוך ההבנה ששכירות של אוטובוס משתלמת יותר מהפעלת אוטובוס שהוא רכוש המועצה, הוקמה אפוא ב-1981 "החברה לפיתוח מטה בנימין". קנינו מהמועצה את שני המיניבוסים שלה (ה'ירושה' מהמועצה המשותפת, כזכור) וקנינו גם אוטובוס שעמד לרשותה, והמועצה החלה לשכור מאתנו שירותי הסעה בתשלום. כעת, המועצה קיבלה החזר מלא בעבור הוצאותיה, והחברה, מלבד ההסעות שביצעה בעבור המועצה, יכלה להציע שירותיה לכל דיכפין ולהגדיל את הכנסותיה. כל שנותר לה לעשות היה: לחפש את ה'דיכפין' הזה שירצה לנסוע. לאן? לכל מקום!

פניתי לישיבת 'מרכז הרב' ונפגשתי עם ראשיה: "בחורים שלכם נושאים להם נשים?" שאלתי. "ודאי, ברוך השם", השיבו לי. "הבחורים נוסעים לשמח חתן וכלה?" הוספתי לשאול. "ודאי. מצווה גדולה!" השיבו לי. "אם כן, תוכלו להסתייע בשירותים הטובים שלנו", אמרתי, והסברתי להם את דרך הפעולה: האוטובוסים שלנו אוספים את אחרוני התלמידים אחר הצהריים. בשעה חמש יוכלו להגיע אליכם ולהסיע את בחורי הישיבה לחתונה...". הרעיון התקבל בברכה. המשכתי בדרכי ופניתי למנהלי בתי ספר בירושלים: "נכון שבתכנית הלימודים שלכם אתם משלבים ביקורים במוזאון? הליכה לתאטרון?" שאלתי אותם. "כמובן", השיבו לי, "הרחבת אופקים היא חלק מתכנית הלימודים". הצעתי להם הסעות 'קצרות' בתוך העיר במסגרת יום הלימודים. ההסעות נתנו מענה לצרכים שלהם, אבל גם לצורך שלנו - מעתה, אין בטלה! אין שעות 'מתות' שהאוטובוסים עומדים סתם! יש עבודה!

ה'בר-אוני' מגיעים לפסגות - תשמ"ב (1982)

באדיבות בטי קיש

צורך שהבחנו בו למן ראשית הדרך היה - הסעות. ההתארגנות להסעת הילדים-התלמידים החלה ביישובים עצמם: ילדי עפרה, דרך משל, הוסעו ב"פזו" של היישוב לירושלים, ויישובים שלא עמד לרשותם 'רכב יישובי' נעזרו בבעלי מכוניות, שניאותו להסיע את הילדים ללימודים, או בתחבורה ציבורית שהייתה דלילה למדי.

כיוון שהפכנו למועצה, היה ברור שיש צורך בפתרון מערכתי לכל הילדים מכל היישובים. ארגנו הסעות של המועצה. בכל בוקר יצא האוטובוס מעפרה, נסע דרך בית אל, והמשיך לירושלים, שם פיזר את התלמידים במוסדות החינוך. האוטובוס הצהוב שירת את כולם. שירות יעיל? תלוי מנקודת מבטו של מי: לתלמידים - פתרון מצוי; למועצה - בזבז כספים משווע! כיוון שהאוטובוס שייך לגוף מוניציפלי - מועצה אזורית - מותר לו לנסוע בשירות המועצה בלבד. להציע שירותיו לגוף אחר - אסור; להסיע אנשים בתשלום, כפי שנעשה בתחבורה ציבורית - גם זה אסור. נסע אפוא האוטובוס בבוקר לירושלים, ומשהגיע - עמד באפס מעשה, מושבת, עד שהגיעה השעה להחזיר את הילדים הביתה.

זה לא היה הזבזב היחיד: היו ימים שנזקקנו להסעת התלמידים לשני אוטובוסים באותו הזמן. יצא אפוא האוטובוס הצהוב, ואלו נתלווה אוטובוס של חברה מסחרית, ששכרנו. ואז, להפתעתנו, גילינו שמשרד החינוך נוהג באוטובוסים מנהג 'איפה ואיפה': ההחזר הכספי עבור אוטובוס של המועצה מחושב כמכפלה של שקל או שניים (לכל היותר) במספר הקילומטרים שגמא האוטובוס, והוא יכול להסתכם בכ-40

הקראונים של האו"ם

פינחס ולרשטיין מיהר לחפש בין חברות הקרוואנים אחת שיש בידה קרוואנים פנויים והיא יכולה להעבירם אלינו 'מהיום להיום'. זה לא היה פשוט. בסופו של דבר פינחס איתר חברה בשם "ברטון". ברשות החברה היו חמישה קרוואנים, שאמנם היו מיועדים לכוחות האו"ם שאמורים להגיע לבסיס חיל האוויר שהחל להיבנות בעובדה, אך אנשי החברה אמרו שהעברתם לשם אינה דחופה. חמשת הקרוואנים הובהלו לפסגות. כעת החלו להרים טלפונים לחברי הגרעין: "מי יכול לבוא עכשיו?" השאלה נתלתה באוויר... לקריאה נענתה מיד משפחת קשי. אמנם היא לא הייתה חברה בגרעין, אך לעומת זאת, הייתה לה משאית. כבר באותו הלילה עלתה המשפחה לפסגה. את חפציה חילקה בין כל חמשת הקרוואנים, כדי שיתקבל הרושם שכולם מאוכלסים במשפחות. בבוקר, הוצא צו ביניים האוסר כל שינוי במצב הקיים בשטח, ואנשי המנהל האזרחי נשלחו לבחון את 'המצב הקיים'. הם באו, העיפו מבט בקרוואנים ותהו: "מה קורה כאן? איפה המשפחות?" "בעבודה", ענה להם שלמה, בלי להניד עפעף, "יחזרו בערב". ארבע משפחות נוספות הצטרפו לגבעה יומיים לאחר מכן. שמונה חודשים נאחזו במקום - מועצה וחמש משפחות כנגד הרוח. באדר תשמ"ב נדחתה העתירה נגד הישוב. בג"ץ קבע שטענות הערבים הן עורבא פרח, ופסגות צהלה ושמחה. החלה תנופת פיתוח ובנייה. תחילה נוספו לחמשת ה'ברטונים' חמישה עשר 'בר-אוני'. בסוכות תשמ"ג הוזמן שר השיכון דאז דוד לוי להתארח בסוכתו של משה בר-אשר, חבר הגרעין, ולהיטיב לבו בסעודת קוסקוס מסורתית. האגדה מספרת שבסוכתה הגיעו לפסגות אחרי החג עוד שתי 'גלות' של יחידות דיור, שבכל אחת מהן 20 אשקוביות.

הקמנו מועצה? נקים גם חברה!

עד שנת 1981 מנה צוות המועצה עובדים ספורים בלבד, ועבדנו בשיטת 'מעט המחזיק את המרובה'. כיוון שאחריותה של מועצה אזורית, מתפרשת על פני תחומים רבים, כל עובד קיבל עליו שלל תפקידים, שלא בהכרח קשורים זה לזה. צריך לבצע הכול. ומי שנמצא - עושה. בין שלל התחומים שטיפלתי בהם, הייתי אחראי לג'יפים של הביטחון, לאמבולנסים, למכליות המים ול'אלף ואחת' 'התחלות' שנדרשו כדי להפעיל את המנגנון החדש.

דובי דינר נהג אמבולנס - עפרה תשמ"ם (1980)

התאם והיארצ'וביארי, אריאל וקובל'ה

לא יורקים על אף אחד

יחליטו לעלות לארץ, נאלץ להתמודד עם הסוגיות האלו, כמו כל שאר הנושאים שאנו דנים בהם כיום בין החילוניות למסורת. נעצב יחדיו בכלים הדמוקרטים את חיינו בארץ אבל עד שזה יקרה הם יכולים להמשיך לתרום כיפות ברזל או כל מה שבא להם אבל הם לא יכולים לעצב את זהותה של מדינת ישראל.

עתיקת יומין. ישנו הבדל גדול בינה לבין עיצוב זהותה של מדינת ישראל ואין ואסור שיהיה קשר בין שני הדברים. ובאשר לממד הערכי, מדינת ישראל לא יורקת בפרצופו של אף יהודי, הנפוץ הוא, היא משתדלת מאוד לא לירוק בפרצופה של המסורת היהודית.

מתווה הכותל שדורש בין היתר, הקמת מנהלת משותפת בה ישבו גם הרפורמים מהווה ניסיון אחד מתוך רבים להכניס רגל פנימה. זה לא ניסיון לקבל "חלק ונחלה בבירת ישראל" זה ניסיון לעצב ולהשפיע על מדינת ישראל ולא פחות מזה.

מסורת ישראל שמרה במשך שנים על זיקתו של העם היהודי לציון ולבירתה ירושלים, אגב, אחד הדברים הראשונים שהרפורמים עשו זה לעקור את ציון מתפילותיהם. מסורת ישראל גם שמרה על תורת ישראל רשומה על גבי קלף עור, גם הטלית והתפילין נשמרו כחלק מאותה מסורת. נשות הכותל שמגיעות להתפלל עם ספרי התורה הטליתות והתפילין עושות זאת מכון שעם ישראל שימר בזכות אותה מסורת את קיומם של אלו. הרי אם זה היה תלוי בהן כבר לא הייתה ציון ולא היו תפילין ובטח לא ספרי התורה וההלכה כפי שאנו מכירים אותם היום.

אם אין מסורת אין גם את רחבת הכותל, הדרישה להיות חלק ממנהלת הכותל בטווח הרחוק בעצם מאיימת על קיומו. טוב עשתה מדינת ישראל שסרבה למתווה, נכון עשתה שלקחה אחריות ולא אפשרה את הפגיעה במסורת ישראל. ביום שמתפללי קהילת פארק אבניו הקונסרבטיבים יחד עם חבריהם הרפורמים

69 שנים מאז הקמתה של מדינת ישראל היא מדינתו של העם היהודי, היא הצליחה לקבץ לתוכה רבים מבני עמנו ששבו אליה אחרי גלות ארוכת שנים, נכון ישנם רבים אחרים שעדיין יושבים בכנר והם חלק בלתי נפרד מעמנו אך הם אינם חיים בישראל. המשמעות של היותם חיים בכנר היא שיש להם הרבה מאוד זכויות וודאי שיש להם כאן חלק ונחלה אך אין להם את הזכות לעצב את זהותה של מדינת ישראל, זו זכות ששמורה רק לאלו שחיים כאן, בארץ. למדינת ישראל לעומת זאת ישנה מחויבות עמוקה לשמירה על זהותו וצביונו של העם היהודי גם בארץ וגם בכנר, חלק מהאחריות הזאת כוללת לעיתים לא לאפשר למי שלא חי כאן לעצב את זהותה. אמנם ציפי ליבני התראיינה היום וסיפרה על הסטודנטים הרבים שמוסרים את נפשם בקמפוסים בארה"ב, זה חשוב אין ספק אבל עד שלא יבואו למסור את נפשם בארץ אין להם כרטיס כניסה להשפיע. מאמרו של עמיחי אתאלי "יהודי לא יורק על יהודי" פותח דבר קוסגורוב, רב קהילת פארק אבניו שלכל ברשה שלו מאזינים ברוב קשב מליארדי דולרים. משם הוא ממשיך ומתאר את הכסף של אותם יהודים שבפרצופם ירקה ממשלת ישראל כאלו שכספם מגן על קיומה של מדינתו החל מסוללות ברזל, מטוסים חמקנים ועד כסף לחגיגות ימי עצמאות. המליארדים האלו שנמצאים בדרשה של הרב קוסגורוב הם הם שמגינים על קיומנו כאן ובעבורם ראוי לה למדינת ישראל לוותר קצת על המסורת היהודית ולהסכים להכניס לתוכה מעט מהרפורמה שמגיעה עם המליארדים.

אבל מה לעשות שלעם ישראל, הובהר כבר בימים הראשונים לכניסתו לארץ, שישנם דברים אחרים ששומרים על קיומו כאן "אם בחקותי תלכו ואת מצוותי תשמרו". נכון כסף בהחלט מועיל ועם ישראל לאורך שנות קיומו השתדל שלצד השמירה על המסורת גם יהיה לו כסף אבל לא היה לו ספק מה באמת שומר על קיומו כעם. רכישת כיפת ברזל או טייסת חמקנים זו עזרה קיומית. יהודים תמיד עזרו ליהודים, עזרה שנעדה לאפשר את קיומה של מדינת ישראל היא חלק מהמורשת של העם שלנו שתמיד נחלץ כדי לסייע או לחלץ ליהודי באשר הוא, זו אחווה יהודית

למשפחת ברנד
כואבים ואבלים על
פטירתו ללא עת של

צבימי ברנד ז"ל

איש חסד שפעל ללא לאות
למען העם והארץ

"אמנה"
תנועת ההתיישבות

הפתרון לתביעות נגד חברות הביטוח הפלסטינאיות

סוכני ביטוח, מבוטחים פרטיים,
מנהלי מחלקת תביעות רכב בחברות ביטוח,
וראשי מועצות, משרדנו מעניק ייצוג בתביעות
נגד חברות הביטוח הפלסטינאיות

בהצלחה רבה

לרבות גביית הכספים בפועל

לתיאום פגישה: עו"ד שמואל גייזלר 073-7051480

לא נעשה את זה, הדברים לא ייעשו בדרך ניסית. המסר השני, ברוח האזהרות הרבות בספר במדבר, הוא שעלינו לזכור מנין מקור כוחנו ובמי אנחנו תלויים. התפילה מציעה לנו שיח דו כיווני. פניה אל הקב"ה לעזרה, סיוע והכוונה ובו בעת פניה אל עצמנו פנימה מתוך שאיפה להתבוננות, לצמיחה ולהתקדמות. ההתפתחות האישית, הרוחנית והמוסרית שמקורן בתפילה מהווה את הבסיס ליכולתנו לפעול בישרה ובאמונה לקיום השליחות שלנו כאן בארץ ישראל. המעבר להנהגה טבעית ולקחת יוזמה אנושית נשאר חיוורים אם הם לא קשורים קשר הדוק לתפילה על היבטיה השונים, כלפי שמיא וכלפי עצמנו. את העצה הזאת מהנצי"ב ראוי שנזכור וניישם בפועלנו להגשים את ייעודנו כעם כאן במדינת ישראל.

כניסתם לארץ והנהגה בדרך הטבע- כוחה של התפילה. הוא כותב, "להקדישני לעיני בני ישראל- אילו היו עומדים משה ואהרן בתפלה היה נקרא בזה ונקדשתי בתוך בני ישראל, שהוא אמירה דבר שבקדושה ברבים (כדאיתא במגילה). והיו ישראל מאמינים במעלת תפלה ושאי קדוש בתוכם. ועתה לא האמתם את ישראל בזה" (פירושו לכ, יב).
 על פי הנצי"ב נמצאנו למדים שני מסרים חשובים סביב ההתנהלות בארץ ישראל. הראשון הוא שהמעבר מהמדבר וההשגחה הניסית לארץ המתנהלת על ידי הנהגה טבעית דורשת מאיתנו שינוי בהתנהלות ושינוי בהסתכלות. עלינו להבין שהקב"ה הפקיד בידנו את משימת הכניסה לארץ והגשמת היעדים הלאומיים והחברתיים של עם ישראל בארצו, כמפורטים בספר דברים. אם אנחנו

"וידר ישראל נדר לה'..." (כא, ב) והעם נוקט יוזמה מול סיחון מלך האמורי, "וישלח ישראל מלאכים אל סיחון..." (כא, כא). שינוי זה בולט במיוחד על רקע פנייתו של משה אל מלך אדום בפרק כ'. ובלשון הנצי"ב, "וידר ישראל- אבל משה לא עשה כאן מאומה וכמו שכתבנו שמה לא היה מסוגל לזה. וכן במלחמות סיחון ועוג כתיב "ויכהו ישראל לפי חרב", היינו במלחמות תנופה... אבל כאן היה בהשגחה פרטית ובכח תפלה". וכפי שציין בהקדמתו לספר, "... על פי זה השנוי נעשו מלחמות ישראל עם הכנעני ועם סיחון בדרך הטבע".
 לצד ניהול מלחמה בדרך הטבע, הנצי"ב מוסיף כאן נקודה מרכזית בהתנהלותנו בעולם על פי הטבע. סביב הכאתו של משה את הסלע, הוא מסביר שמה ואהרון פספסו הזדמנות ללמד את עם ישראל מסר חשוב והכרחי לקראת

תמונות לע"מ

חוקים להר הזיתים

חמישי בהר הזיתים

מאז ועד היום

תוכנית
חודש
תמוז

מועצת בתי העלמין היהודיים בירושלים והמשרד לירושלים ומורשת מזמינים את הציבור ל:

עולים ומסיירים בהר הזיתים

תוכנית סיורים בחודש תמוז עם מיטב המדריכים של עיר דוד

<p style="font-weight: bold;">"אל הר בית ה'"</p> <p style="font-size: small;">סיור מיוחד לקראת ט' באב</p> <p style="border: 1px solid gray; border-radius: 15px; padding: 5px; text-align: center;">ד' באב 27/7</p>	<p style="font-weight: bold;">"על אלה אני בוכיה"</p> <p style="font-size: small;">בעקבות אחרוני הנקברים בהר הזיתים במלחמת השחרור</p> <p style="border: 1px solid gray; border-radius: 15px; padding: 5px; text-align: center;">כ"ו בתמוז 20/7</p>	<p style="font-weight: bold;">"נחלתנו והפכה לזרים"</p> <p style="font-size: small;">בעקבות עולי הרגל לאחר חורבן ירושלים</p> <p style="border: 1px solid gray; border-radius: 15px; padding: 5px; text-align: center;">י"ט בתמוז 13/7</p>	<p style="font-weight: bold;">"הפקדתי שומרים"</p> <p style="font-size: small;">בעקבות תחומים וחולמים</p> <p style="border: 1px solid gray; border-radius: 15px; padding: 5px; text-align: center;">י"ב בתמוז 6/7</p>	<p style="font-weight: bold;">תולדות בית העלמין בהר הזיתים</p> <p style="border: 1px solid gray; border-radius: 15px; padding: 5px; text-align: center;">ה' בתמוז 29/6</p>
---	---	--	--	--

האירוע מאושר ומאובטח ע"י כוחות הביטחון

סכסוך אוטובוסים למוסדות חינוך

הפעילויות ללא תשלום

www.hazetit.co.il | *6033 (חובה)

בכל יום חמישי בשעה 16:30 בחניון גבעת התחמושת, ומשם הסעה להר הזיתים | כניסה חופשית | הרשמה מראש חובה

מה קורה?

הבטחות צריך לקיים בכינוס מיוחד שהתקיים השבוע בכנסת **4** של ראשי מועצת יש"ע וראשי שדולת ארץ ישראל ח"כ **יואב קיש** ו**ח"כ בצלאל סמוטריץ** הציגו את הצעת חוק "קידום מהיר של מחוייבויות בניה" אשר תעלה להצבעה כבר ביום ראשון הקרוב בוועדת השרים לחקיקה לאחר שקיבלה פטור מחובת הנחה בוועדת הכנסת. מטרת החוק - מימוש התחייבויות ראש הממשלה למתן אישורי בניה בגין הבטחות שניתנו בשנים האחרונות ולא כומשו. ח"כ **יואב קיש** אמר: "בוועדת שרים לחקיקה נמצאים חברים רבים שהבטיחו ובמאהל של בית אל שהם יתמכו, והם צריכים לתמוך בחוק ביום ראשון כדי לתת לבית אל לצאת לדרך בנושא הזה. זה מהלך שישפיע גם על מקומות אחרים". ח"כ בצלאל סמוטריץ אמר: "ראש הממשלה מתמודד מול מערכת לחצים לא פשוטה, ואנחנו רוצים לעזור לרה"מ לקדם את החוק הזה שהוא צודק, מוסרי, ציוני. אין דבר שפוגע יותר באמון הציבור ממערכת שמבטיחה ולא מקיימת. כל מי שהתחייב צריך לעמוד בהתחייבות ואני מניח שהבקשה תענה, גם בממשלה גם בכנסת".

מלוכדים עם חברון קבוצה של כארבעים פעילי ליכוד מרכזים בניהם ראשי סניפי וחברי מרכז סנייה בסוף השבוע במועצה האזורית הר חברון במטרה להכיר לעמוק את האזור. את הסיור הוביל יוחאי דמרי ראש המועצה כחלק מפרויקט מועצתי שנועד לחשוף בפני האח"מים ובעלי עמדות השפעה את חבל הארץ המיוחד. בסיוור ביקרו במערת המכפלה, באתר המורשת בסוסיא **5** ולמדו על הקשר ההיסטורי של עם ישראל למקום. בהמשך סיירו בשטח ונחשפו לממדי הבניה הלא חוקית הערבית והשתלטות על אדמות מדינה. לצד האתגרים ראו גם ראשי הסניפים את התנופה והפיתוח של יישובי הר חברון. בתום הסיור הודה ראש המועצה לראשי הסניפים ואמר כי "דווקא בימים בהם מתנהל משא ומתן עם הממשל החדש בארה"ב הביקור שלכם כאן בהר חברון יש לו אמירה ברורה ביחס לעתיד האזור. חברי המפלגה מחזקים את ראש הממשלה וקוראים לו לשמור את הר חברון מחוץ לשולחן המשא ומתן ולעשות פעולות שיחזקו את האזור כי המשימה איננה פרטית של תושב זה או אחר אלא משימה לאומית ראשונה במעלה".

מוטי יוגב אשר שיבח את התלמידים על העבודה ולא הסתיר את התפעלותו מהתוצאות המרשימות. ח"כ יוגב איחל לתלמידי בית הספר 'דעת' הצלחה בקידום ה'דעת' בכל סביבותיהם. בהמשך השבוע הגיע לסיור בתערוכה **גדעון סער 2** מלווה בראש מועצה אזורית מטה בנימין ויו"ר מועצת יש"ע **אבי רואה**, שסיירו בתערוכה ושבו את התלמידים על עבודתם. גם היועץ המקצועי לשר המדע, **זהר טל**, הגיע לסיור בתערוכה והתלמידים ספרו לו על תהליכי העבודה והחשיבה שליוותה את הקמתה. היועץ המקצועי התפעל מהעבודה והתוהו כיוונים נוספים לשיתוף הפעולה של בית הספר עם משרד המדע.

האמת של חברון סגנית שר החוץ **ח"כ ציפי חוטובלי** קיימה הבוקר (יום ב') תדריך לשגרירים הזרים **3** בנושא הצעת ההחלטה שתעלה בשבוע הבא להצבעה בוועדת המורשת של אונסק"ו אשר מגדירה את מערת המכפלה בחברון כאתר מורשת פלשתיני. זאת כחלק ממאמצי משרד החוץ להשיג שלישי חוסם לטרפד את ההצעה. סגנית השר חוטובלי הציגה את העובדות בשטח במערת המכפלה וסקרה את הקשר ההיסטורי בן 4000 השנים לעיר חברון. היא פנתה לשגרירים ואמרה: "בשנים האחרונות הפלשתינים מצאו שיטת עבודה לנצל את הארגונים הבינלאומיים כדי להכחיש את ההיסטוריה. כל אתר יהודי עבר איסלמיזציה וזה מיעוט לאבסורד במקומות שהם סמל של המורשת היהודית כמו ירושלים וחברון". השגרירים קיבלו דפי מידע על המציאות בשטח ועל שיתוף הפעולה בין צה"ל לפלשתינים ושמירת הסדר הציבורי בחברון, שמאפשר לכל הדתות חופש פולחן ותפילה במערת המכפלה. חוטובלי ציינה שחודש הרמדאן עבר בשלום ולא הוגשה תלונה פלשתינית על המצב במערה: "הפלשתינים משתמשים בתצלומים שאינם קשורים למערת המכפלה כדי לטעון טענות שקריות. אסור לאונסק"ו להפוך לכלי פוליטי לקידום תעמולת שקר", סיכמה. ולסיום הזמינה חוטובלי את השגרירים לסיור במערכת המכפלה כדי שיראו את המציאות בשטח בעצמם.

נערכים לשיווקים מועצת יש"ע קיימה ביום ראשון מסיבת עיתונאים במאהל המחאה של מועצה מקומית בית אל מול ישיבת הממשלה. באירוע השתתפו ראשי הרשויות **אבי רואה**, **שי אלון**, **אלי שביר**, **חננאל דורני**, **שלמה נאמן**, **אסף מינצר** ו**יוסי אברהמי 1**, ועשרות מתושבי בית אל. **אבי רואה** ראש מועצת יש"ע וראש מועצת בנימין אמר: "התחייבות צריך לקיים. באנו לומר לראש הממשלה באופן אישי ש 300 היחידות דיוור שהובטחו בבית אל חייבות לצאת לבניה כאן ועכשיו. אני פונה לנתניהו, שיקדים את ההתחייבות שלו למחר לא לספטמבר". רואה אמר עוד כי: "שמענו גם מסביבת ראש הממשלה על כך שלא יהיו שיווקים נוספים בשנת 2017. על זה אנחנו מביעים מחאה חריפה ונפעל למען המשך השיווקים. לא ניתן שבשנת היובל להתיישבות נפעל על פי גחמות ובעיקר לא של השכן שלנו אבו-מאזן שממשיך לממן מחבלים". **שי אלון** ראש מועצת בית אל שפתח את המאבק לפני כשבוע אמר במסיבת העיתונאים כי: "בית אל הובילה מאבק צודק כאשר 10 שנים לא בנו בית אחד בבית אל, ובנוסף קיימת גם ההתחייבות השלטונית לבנות את 300 יחידות הדיוור. ביום חמישי האחרון ראש הממשלה הבטיח פעם שלישית שבספטמבר 2017 ייבנו הבתים. אירחנו כאן במאהל שרי ממשלה רבים הן מהליכוד הן מהבית היהודי וגם מסיעת כולנו. כולם הביעו את תמיכתם ודרשו לפעול ללא דיחוי אני מאמין שראש הממשלה רוצה לקיים את הבטחתו וההבטחה הזו תקויים לאלתר. המאבק יוצא מכאן ועובר לזירה של הכנסת ושם אנו נביא באמצעות חקיקה חוק שמטרתו התחייבויות שלטוניות חייבים לכבד".

שטיפת מוח לפני שבוע וחצי נפתחה תערוכה חדשה בנושא "המוח" בגלריה בעפרה. את התערוכה יזמו והקימו תלמידי בית הספר 'דעת' למחוננים ומצטיינים שבעפרה. התערוכה היא חלק מסדרה של תערוכות בנושאים מדעיים שנועדה להאהיב את לימודי המדעים וללמד את התלמידים מדעים בדרכים חווייתיות ואינטראקטיביות. בתערוכה הוצגו מבנה המוח ותפקודו - מהמבנה של מוח ועד לפעולת הסינפסה הבודדת, מחלות והפרעות שונות במוח וכמו כן היכרות עם אחד המכשירים החשובים לאבחון ולחקר המוח - MRI. לפתיחה החגיגית הגיע **ח"כ**

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: מירי צחי, אריאל פילבר - ביס"ש עפרה, דוברות מטה בנימין, דוברות הר חברון, שדולת א"י בכנסת **הפקה:** **יש שחר הפקות** בע"מ **לתמונות:** perla@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

מועצת יש"ע
 מועצת היישובים היהודיים
 ביהודה שומרון וחבל עזה
 רמת הגולן 55, ירושלים
 טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
 www.myesha.org.il